

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ
Институт за правне и друштвене науке

УСЛУЖНИ ПОСЛОВИ

Уредник
МИОДРАГ МИЋОВИЋ

Крагујевац
2014.

УСЛУЖНИ ПОСЛОВИ

Зборник реферата са Међународног научног скупа одржаног 9. маја 2014. године, на Правном факултету у Крагујевцу у организацији Института за правне и друштвене науке Правног факултета Универзитета у Крагујевцу.

Међународни научни одбор Мајског саветовања:

Проф. др Мирослав Миловић, Филозофски факултет Универзитета у Бразилији; Проф. др Маркус Фаро де Кастро, Правни факултет Универзитета у Бразилији; Проф. др Данче Манолева-Митровска, Правни факултет "Јустинијан I", Универзитета "Кирил и Методије" Скопље; Проф. др Миха Јухарт, Правни факултет Универзитета у Љубљани; Проф. др Хрвоје Качер, Правни факултет Свеучилишта у Сплиту; Проф. др Един Ризвановић, Правни факултет Универзитета "Џемал Биједић" у Мостару; Проф. др Снежана Миладиновић, Правни факултет Универзитета Црне Горе; Проф. др Миодраг Мићовић, Правни факултет Универзитета у Крагујевцу

ИЗДАВАЧ: Правни факултет Универзитета у Крагујевцу
Институт за правне и друштвене науке
Јована Цвијића 1, 34000 Крагујевац
телефон: (034) 306 513, 306 504
телефакс: (034) 306 540
е-пошта: faculty@jura.kg.ac.rs
веб: <http://jura.kg.ac.rs>

РЕЦЕНЗЕНТИ Проф. др Хрвоје Качер
Проф. др Снежана Миладиновић
Проф. др Миодраг Мићовић

ЗА ИЗДАВАЧА: Проф. др Предраг Ч. Стојановић

УРЕДНИК: Проф. др Миодраг Мићовић

ШТАМПА: Кварк, Краљево

ТИРАЖ: 200 примерака

ISBN 978-86-7623-048-8

Штампање Зборника подржало Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије

*Др Ненад Ђурђевић, редовни професор
Правног факултета Универзитета у Крагујевцу*

УДК: 796:338.246.035

ПРИВАТИЗАЦИЈА И ОРГАНИЗАЦИОНА ТРАНСФОРМАЦИЈА ОРГАНИЗАЦИЈА У ОБЛАСТИ СПОРТА*

Резиме

О приватизација друштвеног и државног капитала у организацијама у области спорта и о адекватности прописаних организационих облика тих организација интензивно се говори и расправља од доношења Закона о спорту Републике Србије 1996. године. Иако је Закон о спорту из 2011. године регулисао поступак приватизације и предвидео већи број организационих облика него што је то био случај са Законом о спорту из 1996. године, три године примене тог закона показале су да се са приватизацијом није кренуло са мртве тачке, а да су и даље доминанти организациони облици у којима се појављују организације у области спорта који су постојали и пре Закона о спорту, посебно удружења грађана. Околност да је српски спорт у озбиљној економској кризи није била довољан мотив за бројна спортска удружења да се пронађу прихватљивији и ефикаснији организациони облици, посебно у професионалном спорту. С друге стране, правна форма удружења грађана се често злоупотребљава како би се избегла законска обавеза да се поједине спортске делатности везане за пружање услуга у спорту обављају преко привредних друштава или облика предузетништва (школе фудбала, школе тениса, фитнес центри и сл.). Аутор у раду анализира у којој мери су ти проблеми везани за недостатке и недоречености Закона о спорту, и указује да су одредбе тог закона које се односе на приватизацију друштвеног и државног капитала у организацијама у области спорта у потпуности neodговарајуће постојећем стању и потребама српског спорта, а да је посебан недостатак Закона о спорту одсуство одредби о могућности и обавезности, у одређеним случајевима, преобликовања спортских удружења у привредна друштва. Такође се указује и на неусаглашеност Закона о спорту са Директивом о услугама бр. 123/2006.

* Рад је написан у оквиру пројекта Правног факултета Универзитета у Крагујевцу "XXI век – век услуга и Услужног права", бр. 179012, који финансира Министарство просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије.

